

# NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 5

Utgitt 7 februar.

1925

**Plakat** inneholdende forandringer i §§ 10, 11, 33, 34, 36 og 38 i plakat av 16 mars 1910 inneholdende regler til forebyggelse av sammenstøt mellom fartøier samt signaler for havsnød. 6 febr.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

I medhold av § 1 i lov om foranstaltninger til betryggelse av skibes navigering av 21 august 1914 bestemmes at §§ 10, 11, 33, 34, 36 og 38 i Kongelig plakat av 16 mars 1910 inneholdende regler til forebyggelse av sammenstøt mellom fartøier samt signaler for havsnød herefter skal lyde så:

§ 10. Et fartøi som innhentes av et annet, skal fra akterenden vise det sistnevnte fartøi en lanterne med hvitt lys eller et bluss (*flare up light*).

Det hvite lys, der i henhold til denne artikkel skal vises, kan føres i en fast anbragt lanterne; men i så fall skal denne være således innrettet, anbragt og skjermet, at den kaster et uavbrutt lys over en bue av horisonten på 12 kompass-streker, nemlig fra rett akterut til 6 streker på hver side av fartøiet, og således, at lyset er synlig i en avstand av minst 1 kvartmil. Denne lanterne skal derhos føres så nær som mulig i samme høide som sidelanternene.

§ 11. Et fartøi av under 46 meters lengde, der ligger til ankers, skal forut på det sted, hvor den best kan ses, dog ikke i større høide over skroget enn 6 meter, føre en lanterne, således innrettet, at den viser et klart, ensartet og uavbrutt hvitt lys, der er synlig hele horisonten rundt i en avstand av minst 1 kvartmil.

Et fartøi av 46 meters lengde og derover, der ligger til ankers, skal i den forreste del av fartøiet og i en høide av ikke under 6 meter og ikke mer enn 12 meter over skroget føre en lignende lanterne samt ved akterenden, ikke mindre enn 4,6 meter lavere enn den forreste lanterne, føre en annen sådan lanterne.

Fartøiets lengde skal anses for å være den i dets målebrev angivne lengde.

6 febr.

Et fartøi, stående på grunn i eller i nærheten av en farled, skal foruten den eller de ovennevnte lanterner føre de i § 4 a foreskrevne to røde lanterner.

§ 33. Fritatt for i norsk innenlandsk farvann å benytte de i denne plakat foreskrevne lanterner er

1. Åpne båter som fremdrives ved roning, seil eller maskine, om sommeren, når det i tiden mellem solnedgang og solopgang er så lyst at båter og fartøier utvilsomt kan se hverandre på 2 kvartmils avstand (omtrent 3700 meter).
2. Fartøier og båter nordenfor polarcirkelen i tiden fra 1 mai til 15 august.

Fritagelsen gjelder ikke i havn eller havnedistrikt, hvor der er utferdiget andre bestemmelser i henhold til § 41.

§ 34. Norske fartøier over 20 tonns bruttodrektighet skal i norsk innenlandsk farvann føre en fast anbragt akterlanterne skjermet og innredet således som bestemt i § 10.

Hvis akterlanteren ikke betryggende kan anbringes ved akterenden på fartøier under 100 tonns bruttodrektighet, kan lanternen på sådanne fartøier anbringes forrenfor akterenden såvidt mulig i høide med sidelanternene, men aktenfor disse.

Fartøier under 20 tonns bruttodrektighet er ikke forpliktet til å føre fast anbragt akterlanterne som ovenfor nevnt, men skal såfremt de ikke fører sådan, benytte en lanterne med hvitt lys, som under fart skal være ved hånden tendt og ferdig til øieblikkelig bruk.

Tømmerflåter og åpne føringsbåter, som bugseres, er fritatt for å føre de i § 5 omhandlede lanterner. Derimot skal der akterut på hver flåte eller båt fra solnedgang til solopgang føres en lanterne, således innrettet, at den viser et klart, hvitt lys, og således anbragt, at den er synlig hele horisonten rundt i en avstand av minst 1 kvartmil (omkr. 1850 meter).

§ 36.

1. a) Små dekkede damp- og motorfartøier og  
b) åpne damp- og motorbåter hvis største lengde er 7 m. og derover, skal føre lanterner i henhold til § 7, 1. Når de ikke har mast, kan de dog føre den i § 7, 1, a foreskrevne hvite lanterne i en mindre høide enn 2,75 m. over rekken, men ikke lavere enn 92 centimeter over de i samme paragraf punkt 1, b omhandlede sidelanterner eller den sammensatte lanterne.
2. Åpne damp- og motorbåter hvis største lengde er mindre enn 7 m., kan føre lanterner som foreskrevet i foranstående punkt 1, dog således at den hvite lanterne kan føres i en mindre høide enn 92 centimeter, men alltid over sidelanternene eller den sammensatte lanterne.

6 febr.

Dersom de ikke fører sådanne lanterner, skal de føre en lanterne med hvitt lys i sådan høide over rekken at lyset ikke skjermes av nogen del av skroget. Denne lanterne skal være synlig hele horisonten rundt. Den må forsynes med en regulerbar skjerm, så man om nødvendig kan skjærme for lyset akterover.

Åpne damp- og motorbåter som kun fører en hvit lanterne, skal ved nærmelse av eller til andre fartøier og båter manøvrere med forsiktighet, gå med moderat fart og om nødvendig stoppe farten.

3. Motorfartøier og -båter som fremdrives av sin motor og tillike fører seil, skal om dagen føre en sort cylinder, minst 60 centimeter høi og 30 centimeter bred på det sted hvor den best kan ses, fortrinnsvis i riggen og i en høide av minst 1,83 m. over rekken.

§ 38. Åpne båter som fremdrives ved roning, seil eller maskine skal mest mulig holde av veien for store fartøier, når de passerer trangt farvann.

Seilfartøier og båter som seiler rumt, skal i trangt farvann når det kan skje uten fare mest mulig holde sig til den side av farvannet eller midtrennen som de har på styrbord side.

Gitt på Oslo slott den 6 februar 1925.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

H. S. Fürst.

6 febr.

**Kongelig resolusjon.** Nedenstående nærmere forholdsregler, som i kjøpstaden Ski en blir å iaktta for å påse overholdelsen av bestemmelsene i lov av 11 juni 1857 angående avgift til kommunekassen av hunder i kjøpstædene og visse ladesteder stadfestes:

§ 1. Over de til avgift anmeldte hunder føres på politikammeret en protokoll der viser:

- a. Anmeldelsesdagen.
- b. Hundens løpenummer.
- c. Eierens eller besidderens navn og bopel.
- d. Hundens navn.
- e. Hundens kjønn, art, avtegning og andre kjennemerker.

§ 2. Vedkommende anmelder må samtidig med anmeldelsen til politikammeret innbetale avgiften, hvorefter han utleveres et for bykassens regning anskaffet av politimesteren for hvert år anordnet merke. Avgiften innbetales av politi-

6 febr. kammeret til kemneren ved utgangen av hver måned, ledsaget av fortegnelse over de i måneden innmeldte hunder.

§ 3. En lignende protokoll som den under paragraf 1 nevnte føres over hunder tilhørende reisende, forsåvidt de anmeldes for å legitimere avgiftsfrihet i det lovbestemte tidsrum.

§ 4. Ingen må la avgiftspliktig hund vise sig på offentlige gater eller plasser der er åpne for almindelig ferdsel, uten at den bærer det for vedkommende avgiftsår anordnede politimerke forsvarlig festet til hundens halsbånd, således at det lett kan ses.

§ 5. Påtreffes innen byens grenser hunder som ikke er anmeldt, eller som ikke bærer det i paragrafene 2 og 4 omhandlede politimerke, kan de foranstaltes opbragt. Såfremt eieren ikke melder sig innen 6 — seks — dager efterat der om hundens opbringelse er inntatt bekjentgjørelse i minst 2 av byens dagblade, og i tilfelle betaler skyldig avgift for det forløpne år, kan hunden selges med regress til vedkommende for forvoldte omkostninger. For hundens føde og bevoktning erlegges betaling efter legitimert regning fra politikammeret, for hvilke utgifter, så vel som for omkostningene ved kunnngjørelsen erstatning kan fordres, forinnen hunden tilbakeleveres.

Er hundens eier eller besidder ikke å finne, kan hunden drepes og foranstående omkostninger, så vel som omkostninger ved å få hunden drept, blir å utre av bykassen.

§ 6. Hvis nogen straffes for undlaten av å anmelde hund, gir straks politikammeret kemneren meddelelse herom, forat utpantning av avgiften kan finne sted.

§ 7. Hvert år i desember måned bringer politimesteren de om hundeavgiften gjeldende bestemmelser i erindring ved bekjentgjørelse i minst 2 av byens dagblade.

§ 8. Forseelse mot § 4 i nærværende regler straffes med bøter efter straffelovens paragraf 339, 2.

§ 9. Nærværende regler trer i kraft 1 januar 1925.

6 febr. **Kongelig resolusjon.** Den i sportelloven av 6 august 1897 § 114, 1ste punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til 4 — fire — kroner for forkynnelser foretatt innen Polmak lensmannsdistrikt i Finnmark fylke.

6 febr. **Kongelig resolusjon.** I. De av Bø herredsstyre i møte den 23 desember 1924 fastsatte vedtekter angående herberger og beverternæringen i Bø herred, Telemark fylke, stadfester i henhold til § 5 i lov nr. 5 av 2 april 1917 som

gjeldende inntil videre å regne fra 15 februar 1925, således 6 febr.  
at vedtektenes lydelse blir overensstemmende med et frem-  
lagt utkast.

II. §§ 7—8 i de ved kongelig resolusjon av 10 september  
1898 stadfestede politivedtekter for Bø herred opheves fra sam-  
me tidspunkt.

De i post I omhandlede vedtekter er sålydende:

§ 1. Alle som gjer seg næring av å driva herbyrge (ho-  
tell, pensjonat, logihus ell. liknande) eller servering av mat  
og drykk, skal syta for, at det i dei rom, som vert nytta, ikkje  
gjeng for seg noko, som strider mot orden og sømd.

Drukne folk må ikkje ha tilgjenge til herbyrge eller  
vertshus.

§ 2. Ingen må i herbyrge eller vertshus syna seg druk-  
ken, eller gjera seg skuldig i styrlaus eller bråkande åtferd  
til mein for dei andre gjestene, verten, huslyden eller tenarane  
hans, eller fara fram soleis at andre som bur i huset eller  
grannane vert uroa, eller på andre måtar syna uhøvisk eller  
usømeleg framferd.

§ 3. Herbyrgi og vertshusi skal vera stengde frå kl. 10  
um kvelden til kl. 6 um morgonen. I denne tid må ikkje ser-  
verast mat eller drykk, og ingen gjest koma inn eller halda  
til på slike stader. Dette gjeld ikkje reisande eller faste loge-  
rande i herbyrgi.

Politiet kan i einskilde høve til vertshus gjeva løyve til å  
stengja seinare og opna tidlegare, når ein gjeng ut frå at  
løyvet ikkje vert misbruka. På den andre sida kan politiet  
i alle høve der det finn, at vedkomande ikkje held naudsynleg  
orden — eller der grannane vert uroa ved ståk i huset —  
påbjoda stengjing tidlegare.

Løyve i desse høve kan politiet til kvar tid og utan vars-  
ling taka attende.

Ved fyreskriftene i denne paragrafen vert ingi endring  
gjord i dei gjeldande lovreglar for sal og skjenkjing av bren-  
nevin, vin, øl, fruktvin og mjød.

§ 4. Det kan nyttast kvinneleg oppvartingshjelp i verts-  
hus, men politiet kan i fall det finn grunn til det heilt eller  
i nokon mun forbjoda å nytta kvinnor under ein viss alder.

§ 5. I vertshus med tilhøyrande rom, til det reknast og  
klubbrom, der det vert servera mat eller drykk, er det forbode  
å njota eller bjoda fram rusdrykk, som nokon har henta eller  
havt med, jfr. §§ 46 og 47 i lov nr. 4 av 1 august 1924. Verten  
er andsvarleg for at dette vert fylgt og pliktig til å føra nøgje  
tilsyn (jfr. lov av 2 april 1917 § 6).

§ 6. Politiet kan til kvar tid, i den tid herbyrgi og verts-

6 febr. husi er opne, inspiserer desse og alle rom, som stend i samband med dei.

§ 7. Røykjing er det berre høve til i serskilde serveringsrom. Dette hev verten å gjera ålment kjent, ved å hengja upp tavlor med stor, tydeleg påskrift i rom der det ikkje er tillate å røykja. Likeeins hev verten å gjera kjent ved tavlor i alle rom, at det er forbode å njota eller bjoda fram rusdrykk som nokon hev henta eller havt med.

§ 8. Ei avskrift av desse vedtektene skal vera uppslegi på ein sers sjåleg stad i alle herbyrge og vertshus.

§ 9. Brot på desse vedtektene vert straffa etter den til kvar tid gjeldande lov. (Jfr. straffelov § 339 nr. 2.)

6 febr. **Kongelig resolusjon.** 1. medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbasjon på et fremlagt utkast til skogvedtekter for Lødingen herred, Nordland fylke.

2. De ved kongelig resolusjon av 12 desember 1905 approberte skogvedtekter for herredet opheves fra den tid nærværende vedtekter trer i kraft.

De i post 1 omhandlede vedtekter er sålydende:

§ 1.

a. Avvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær som 1,5 meter fra høieste rotgren holder mindre tverrmål utenom barken enn 25 cm. på bredeste kant er forbudt.

Det samme gjelder avvirkning til husbehov eller gårdsfornødenheter for den eiendom under hvilken skogen er matrikulert, eller til fyldestgjørelse av bruksrett som måtte tilkomme eier eller bruker av jordeiendom.

b. Avvirkning av bjerk (heri innbefattet brensel til egen bruk) som ved avhugget holder mindre tverrmål enn 13 cm. er forbudt. Hugst av løvtrær må ikke foregå under vekstperioden (1 mai til 31. aug.) forsåvidt ikke uforutsette omstendigheter gjør hugst påkrevet.

§ 2. Uten hinder av de i § 1 nevnte forbud kan avvirkles tørre (døde) eller vindfelte trær samt efter utblinkning eller utvisning av fylkesskogfunksjonær eller ansatt opsynsmann:

a. Undertrykte, uveksterlige eller vantrevne trær.

b. Syke eller beskadigede trær.

c. Trær, som av hensyn til den øvrige skogs trivsel eller befordring av skogens ettervekst bør hugges.

De under a, b, c nevnte trær merkes på stamme og rot med en av herredsstyret godkjent blinkøks. Foretar fylkesskogfunksjonær utblinkningen kan dog vedkommende skogfunksjonærs (skogselskapets) egen blinkøks benyttes.

Fylkesskogfunksjonær eller opsynsmann er berettiget til

— uansett den under § 1 for bar- og løvtrær satte dimensjons- 6 febr.  
grense — å fordre gjensatt friske, kraftige frøtrær, hvor dette  
anses påkrevet av hensyn til skogens ettervekst.

Vedtektene skal ikke gjelde for grunn som opryddes til  
aker eller slåtteland eller anvendes til byggetomt, vei, indu-  
strielt anlegg, oplags-, laste-, legge- eller velteplass eller —  
med herredsstyrets tillatelse for hvert enkelt tilfelle — i annet  
lignende øiemed.

§ 3. Skogeier og bruksberettiget plikter forinnen friske  
trær hugges å utnytte tørre trær, topp og avfall, forsåvidt dette  
virke er tjenlig for øiemedet og uten uforholdsmessig forøket  
besvær kan tas.

§ 4. Neverflekning og barkflekning på andre trær enn  
de som i samme år skal hugges er forbudt. Likeledes er rot-  
tørkning, savning, barhugst, rishugst og topphugning av stå-  
ende trær forbudt.

§ 5. Det § 8 i lov av 18 september 1909 anordnede skog-  
utvalg fungerer som skogråd. Skogrådet har:

- a. å ansette det fornødne antall opsynsmenn og utferdige  
instruks for disse;
- b. å påse vedtektenes overholdelse og anmelde overtredelse  
for påtalemyndigheten;
- c. å holde møte så ofte det anses nødvendig samt hvert år  
innen 30 juni å avgi innberetning til herredsstyret om  
virksomheten i det forløpne år.

§ 6. Herredet inndeles i opsynsdistrikter og for hvert  
distrikt ansettes en opsynsmann, som har å rette sig efter den  
utferdigede instruks.

Opsynsmannens lønn utres av herredskassen mot lov-  
bestemt refusjon av statskassen, dog således at utgiftene ved  
opsynsmannens blinkning eller utvisning utres av den for  
hvem blinkningen er utført med en efter skogrådets bestem-  
melse fastsatt dagpenge for utført arbeide.

§ 7. Overtredelse av nærværende vedtekter straffes efter  
den almindelige borgerlige straffelovs § 339. Verdien av ulov-  
lig avvirkning inndras til fordel for kommunekassen.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.